

KUNSTstof-magazine

KUNSTstof-magazine Jaargang 7 nummer 1

Uitgave van het Leerdams Kunstenaars Collectief

- Van de redactie
- Leerdamse wethouder Wim van der Leij neemt afscheid
- “ 7e Leerdamse kunst4-daagse 2017 “ door Sylvia Bosch
- Tip van Kunststof
- “ Gespot door KUNSTstof “
- “ Pierre Bonnard, de laatste impressionist “ door Sylvia Bosch
- “ Secret to Yesterday “ door Marieke Berkelaar
- “ René Jules Lalique, edelsmid én glaskunstenaar “ (1860 – 1945) door Sylvia Bosch
- “ De winter inspireerde weinig componisten, maar sommigen wel tot de mooiste muziek “ door Rob Witteveen
- “ César Manrique, de vader van Lanzarote ” door Riet Rutten
- “ Bijzondere kringloop & rommelmarkt vondsten “
- “ Vrienden en vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief “
- KUNSTstof-magazine 7.2
- Website Leerdams Kunstenaars Collectief

© 2017 KUNSTstof-magazine

Webmaster LKC & fotografie KUNSTstof-magazine Ton Swiderski

Eindredactie Sylvia Bosch sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Lay-out Jan Kuiper jankuiper@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Beste lezers,

De foto op de cover is gemaakt door Kunststof fotograaf Ton Swiderski. De vrouw stelt de kosmische dualiteit voor. Ying en Yang die elkaar complimenteren.

Met genoeg kunnen we jullie mededelen dat de 7e Leerdamse Kunst4-daagse dit jaar zeker zal doorgaan. Harm Wolthuis, eigenaar van Partycentrum Het Dak, was zo goed om opnieuw de Molenzaal belangeloos voor ons te reserveren, wat een kanjer is die man.

Harm Wolthuis

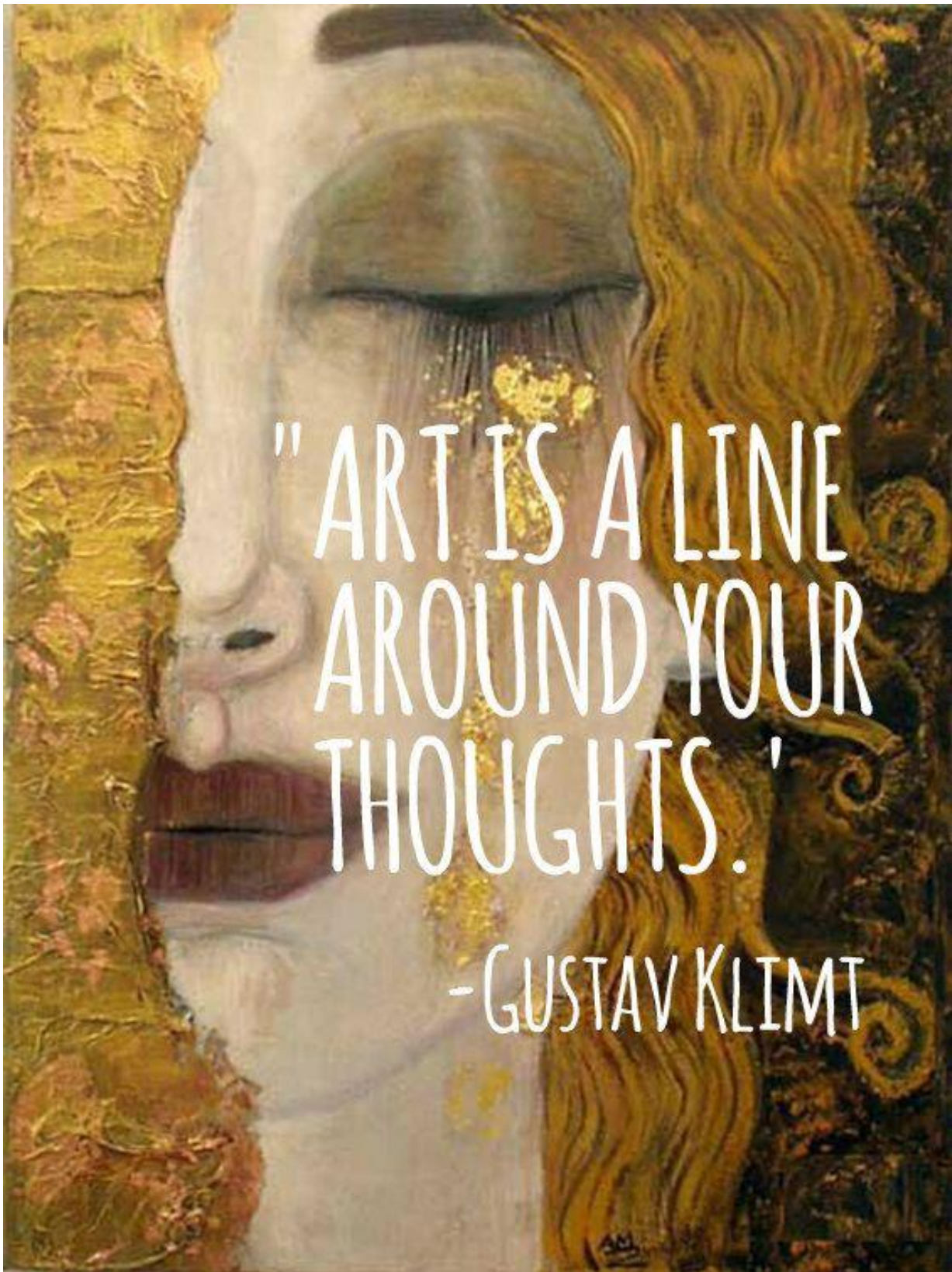
We gaan er voor zorgen dat er een gevarieerd kunstaanbod te bewonderen zal zijn van kunstenaars uit Leerdam en directe omgeving.

Zoals je van ons gewend bent zal het evenement opgeluisterd worden met live muziek, dans, gedichten enz.

In deze editie weer van alles over kunstenaars uit deze regio, en over kunstexpo's in de grote musea.

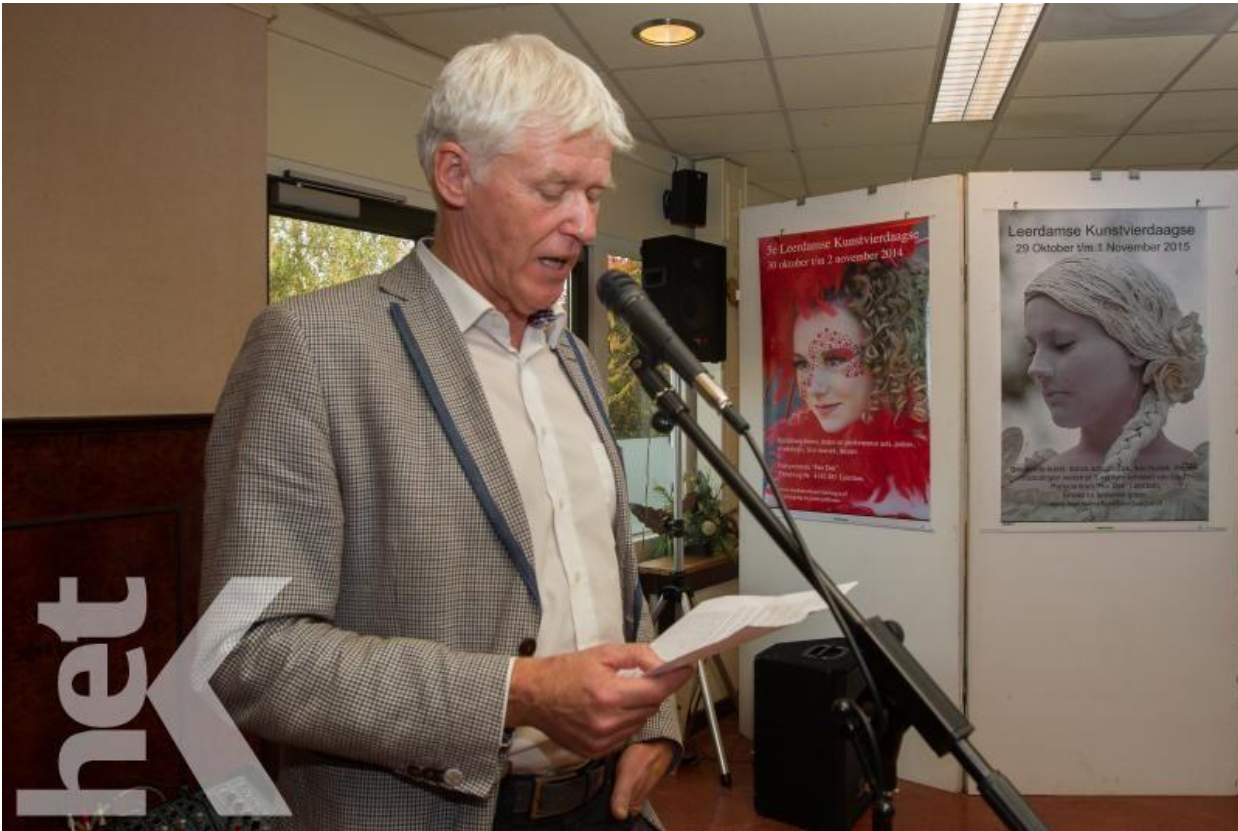
Kunst siert je leven, van kunst wordt je blij, en zo is het maar net.

Veel leesplezier. Wij zien jullie reacties met grote belangstelling tegemoet.

Hartelijke groeten van Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper.

Wim geeft na 9 jaar wethouderschap de pijp aan Maarten, en gelijk heeft hij.

Nu wordt nu tijd voor de leuke dingen in het leven van deze sportieve wethouder.

Er staan ongetwijfeld een paar mooie reizen op het programma van Wim en Carry.

Wij van Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief en organisatoren van de Leerdamse Kunst4-daagse hebben Wim leren kennen als een bevlogen wethouder met een grote interesse voor kunst. Altijd was hij er weer voor te porren om de Leerdamse Kunst4-daagse op een leuke manier officieel te openen. Direct al na de eerste Leerdamse Kunst4-daagse opperde Wim het idee om een stichting op te richten. Die stichting kwam er, en inmiddels organiseren wij dit jaar al weer voor de 7e keer de Leerdamse Kunst4-daagse. Ook dit digitale blad KUNSTstof-magazine maken we alweer 6 jaar lang met elke jaar 6 edities.

Bedankt Wim, voor je leuke toespraken en jouw support.

We zullen je, als aanspreekpunt voor de Kunst4-daagse, missen !

Ton Swiderski, Jan Kuiper en Sylvia Bosch.

Kunst4-daagse

Van donderdag 26 oktober tot en met zondag 29 oktober 2017 organiseren wij de 7e Leerdamse Kunst4-daagse in party Centrum Het Dak.

Op onze website www.leerdamsekunstvierdaagse.nl wordt je t.z.t. op de hoogte gehouden van het evenement.

Wij zijn op zoek naar mensen die willen helpen met de opbouw en afbouw van de tentoonstelling. Enthousiaste mensen die een dag of een dagdeel aan de receptie willen zitten om bezoekers welkom te heten.

Wij staan open voor ideeën en suggesties om het evenement nog leuker te maken.

Kunstwedstrijd met als onderwerp bloemen

Om artistiek talent in Leerdam en directe omgeving te promoten én aan te moedigen, organiseert de Leerdamse Kunst4-daagse opnieuw een kunstwedstrijd.

Deze keer zijn bloemen het onderwerp.

Aan de wedstrijd kan iedereen van elk niveau meedoen, dat geldt voor alle kunstvormen bijvoorbeeld schilderijen, tekeningen, keramiek, textiele kunstwerken, gedichten, mozaïek, sieraden, collages, glas, foto's, muziek, groendecoraties, enz. (Geen ingekleurde kleurplaten!) Het werk moet je eigen ontwerp zijn.

Alle inzendingen worden geëxposeerd tijdens de Leerdamse Kunst4-daagse.
Deelname is gratis.

Meer informatie over aanmelden, de jury, de prijzen en de voorwaarden vindt u binnenkort op www.leerdamsekunstvierdaagse.nl

Doe eens gek en doe mee ! Laat je creatieve geest de vrije loop en maak een bijzonder bloemen kunstwerk.

De winnaars worden bekend gemaakt tijdens de officiële feestelijke opening van de 7e Leerdamse Kunst4-daagse op vrijdagmiddag 27 oktober 2017.

Voor ideeën over de kunst4-daagse en/of informatie over de kunstwedstrijd stuur een e-mail naar:

sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

In deze rubriek brengen wij kunst, exposities en/of bijzonderheden onder de aandacht die ons inzien de moeite waard zijn. Wij hebben deze rubriek onderverdeeld in: Kunst in de regio en Uitgelicht. Met andere woorden een tip van ons om deze exposities, tentoonstellingen, lezingen of activiteiten te bezoeken.

Kunst in de regio

Jan Vos exposeert met zijn schilderijen in Emma Woonzorg in Leerdam

Mag ik mij even voorstellen aan u ? Ik ben Jan Willem Vos geboren in 1941 te Werkendam, een dorp gelegen aan de rivier de Merwede.

De bevolking van het dorp verdiende haar brood met riet snijden en houthakken in de Biesbosch, maar het was ook de thuishaven van vissers, binnenschippers en zeelieden.

Als jochie had ik de droom kunstenaar te worden. Danig ontmoedigd in de verwezenlijking van die droom ging ik echter naar de ambachtsschool om timmerman te worden.

Uiteindelijk ben ik gaan varen, eerst op de kleine kustvaart en later op de Rijn- en Binnenvaart. In die periode vond ik tijdens mijn lange werkdagen toch nog tijd voor het maken van houtskooltekeningen, een liefhebberij die mij veel voldoening gaf.

Het heeft even geduurd voor ik de inspiratie vond om het penseel ter hand te nemen.

In 2004 ben ik dan toch begonnen met schilderen en sindsdien vul ik mijn dagen met het inhalen van de verloren tijd. In gedachten zie ik de Biesbosch en haventjes uit mijn jeugd, maar ook de sleepboten met aanhang op de rivier en de luchten die mij als schipper altijd al fascineerden. Dit alles staat nog steeds op mijn netvlies als ik werk aan mijn schilderijen.

In 2009 ben ik twee jaar lang les gaan nemen bij Henk de Hoog om mij nog verder te bekwamen. Nu onderwijst mij de bekende in Utrecht woonachtige kunstenaar Filiciano Siewert.

Ik wens u veel genoegen bij het kijken naar mijn werken.

Zie ook mijn website www.kunstschilderjanvos.nl

Mocht u vragen, suggesties of interesse over een van mijn werken hebben, dan stel ik dat zeer op prijs.

Ik neem dan, als u dat wilt, zo spoedig mogelijk contact met u op. U kunt mij ook bereiken onder tel. 0183-635127 of via mijn mail : jwvosvaneck@hetnet.nl

De expositie bij Woonzorgcentrum Emma duurt tot eind maart 2017 en is een initiatief van het Leerdams Kunstenaars Collectief.

Adres: Emma, Raadsliedenstraat 120, 4142 BV, Leerdam.

Vanaf 8 februari 2017 zal Atelier Leerdam werk tentoonstellen bij woon- en zorgcentrum Poort van West. Er zullen werken van 11 verschillende kunstenaars te zien zijn op de begane grond van het gebouw. Deze werken zijn tevens te koop.

Atelier Leerdam is een dagbesteding locatie van Syndion.

Zorgorganisatie Syndion ondersteunt mensen met een beperking.

Bij Atelier Leerdam werken cliënten (de kunstenaars) met een verstandelijke en/of psychische beperking. Op deze plek kunnen zij zich uiten en ontwikkelen door middel van tekenen, schilderen en diverse decoratieve en beeldende technieken.

Iedere kunstenaar heeft zijn eigen stijl van werken en een duidelijke voorkeur voor onderwerpen en materialen of technieken.

U kunt genieten van een grote variatie aan kunstwerken, waaraan met veel passie is gewerkt.

creatieve
passie

Bent u nieuwsgierig geworden?

U bent van harte uitgenodigd om vanaf 8 februari tot eind april een kijkje te nemen.

Vrij entree.

Florine Kikkert in het "Leerdamse atelier"

De openingstijden op de begane grond van Poort van West zijn tussen 8.00–17.00 uur.

Burgemeester Meesplein 5c, 4142, AZ Leerdam

Bij vragen over verkoop: Atelier Leerdam (telefonisch bereikbaar op maandag, dinsdag en donderdag) op 06 20 11 25 95 of atelierleerdam@syndion.nl

Heeft u affiniteit met deze doelgroep en bent u creatief kijk dan vooral op pagina 41 en 42.

Museum Boijmans van Beuningen in de ban van het surrealisme

Museum Boijmans Van Beuningen presenteert van 11 februari tot en met 28 mei 2017 met trots *'Gek van surrealisme'*, een ongeëvenaard overzicht met topstukken afkomstig uit vier befaamde Europese privéverzamelingen. In het voorjaar van 2017 staat Museum Boijmans Van Beuningen volledig in het teken van het surrealisme. Het museum laat de passie en belevingswereld zien van kunstenaars als Salvador Dalí, Max Ernst, René Magritte en Joan Miró, alsmede hun verdraaiingen van de dagelijkse werkelijkheid.

De 200 werken en 150 archiefstukken in de expositie zijn afkomstig uit vier voortreffelijke privécollecties, die voor het eerst zijn samengebracht.

Deze internationaal reizende tentoonstelling kwam tot stand in nauwe samenwerking met twee gerenommeerde internationale kunstpodia:

de Scottish National Gallery of Modern Art in Edinburgh en de Hamburger Kunsthalle.

Giorgio de Chirico

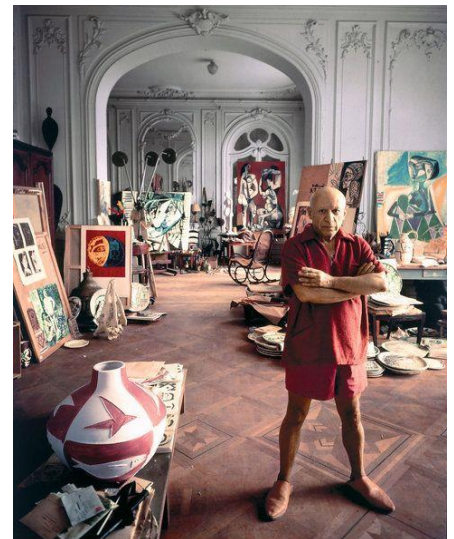
Kunstenaars in de tentoonstelling zijn :

Eileen Agar, Jean Arp, Hans Bellmer, André Breton, Leonora Carrington, Giorgio de Chirico, Salvador Dalí, Paul Delvaux, Marcel Duchamp, Paul Éluard, Max Ernst, Leonor Fini, Alberto Giacometti, Hannah Höch, Georges Hugnet, Valentine Hugo, Edward James, René Magritte, Man Ray, André Masson, Joan Miró, Henry Moore, Paul Nash, Roland Penrose, Francis Picabia, Pablo Picasso, Kurt Schwitters, Yves Tanguy, Dorothea Tanning.

Een belangrijke inspiratiebron voor het surrealisme is de Oostenrijkse psychiater Sigmund Freud (Freiberg 1856 – Londen 1939). Begin vorig eeuw ontwikkelt Freud de psychoanalyse, de theorie van het onderbewustzijn van de mens. Volgens Freud wordt het gedrag van mensen in grote mate gestuurd door onderbewuste en irrationele driften.

De Franse schrijver André Breton, oprichter van de surrealistische beweging, leert Freuds theorieën kennen als hij in de Eerste Wereldoorlog als assistent in een psychiatrisch ziekenhuis werkt. Breton vindt dat de maatschappij bevrijd moet worden van het rationalisme, de logica en de burgerlijkheid. Als de verdrongen driften van de mens blootgelegd worden zal diens gekwelde geest bevrijd worden. Freuds theorieën vormen het uitgangspunt van Bretons 'Manifeste du Surrealisme' uit 1924, waarmee een heuse beweging ontstaat.

Alberto Giacometti

Museum Boijmans van Beuningen, Museumpark 18-20, 3015 CX

Rotterdam. www.boijmans.nl

Stadspodium GO Leerdam biedt vooruitblik op tentoonstelling 'Gek van Surrealisme'.

Op vrijdag 10 maart houdt Eva van Leeuwen een lezing over de komende tentoonstelling bij Boijmans.

De lezing belicht de droomwereld, fantasie, gekte en de onbeteugelde passie van niet alleen deze kunstenaars, maar ook de verzamelaars van deze fantasievolle kunststroming.

Datum : 10 maart

Aanvang : 14.00 uur

Entree : € 12,50 (incl. koffie of thee)

Reserveren: Reserveringsknop, reserveren@go-leerdam.nl of kaarten aan de zaal.

adres: Dr. C. Voogdplein 90 4141 CN Leerdam Tel: (0345) 63 34 88

Van 1 april t/m 30 juni exposeert Jan Kuiper in "Het Gasthuis", Bannerweg 61 te Gorinchem. Op zijn website vindt u informatie, daarnaast staan er een aantal aquarellen afgebeeld.

Jan Kuiper

Heiligestraat 44

4001 DM Tiel

t 0344 61 84 77 / t 06 19 92 12 57

info@jan-kuiper.nl / www.jan-kuiper.nl

Expositie beeldend kunstenaars Robert Volmer en Thom Broekhoven

“Expressie en finesse”

Donderdag 6 februari t/m zondag 19 maart

Open van donderdag t/m zondag van 12.00 tot 16.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Robert Volmer is lid van schilderkunstig genootschap Pulchri Studio in Den Haag.

Hij doceerde o.a. Vlakke vorm- en kleurstudie aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag.

In het werk van Thom Boekhoven staat het stilleven centraal. Zijn werk roept een verstilde sfeer op en straalt rust uit. Dit wordt met grote precisie bereikt in spiegelingen, weerkaatsingen en schaduwen die de schilderijen daardoor zo realistisch maken.

Robert Volmer

Robert heeft sinds 1989 op veel plaatsen in Nederland geëxposeerd en meegedaan aan kunstbeurzen (o.a. in de RAI). Ook had hij tentoonstellingen in Spanje, Frankrijk, België, Duitsland en Verenigde Staten.

Werken bevinden zich in verzamelingen van diverse bedrijven zoals Alcoa Nederland BV, Kiwa Nieuwegein, Rabobank London, FGH-bank Utrecht, Architectenbureau Amsterdam, enz. en in privé over de gehele wereld.

Hij is sinds 1990 lid van schilderkunstig genootschap Pulchri Studio in Den Haag.

Robert genoot zijn opleiding aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag (1970–75). Hij was vervolgens docent tekenen aan diverse scholen en vanaf 1981 tot 2007 aan de Technische Universiteit Delft. Ook doceerde Vlakke vorm- en kleurstudie aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag sinds 1990.

Thom Boekhoven

Thom (1948) werkte van 1975 tot 2001 in diverse functies bij een IT leverancier, in 2003 ging hij als hobby schilderen.

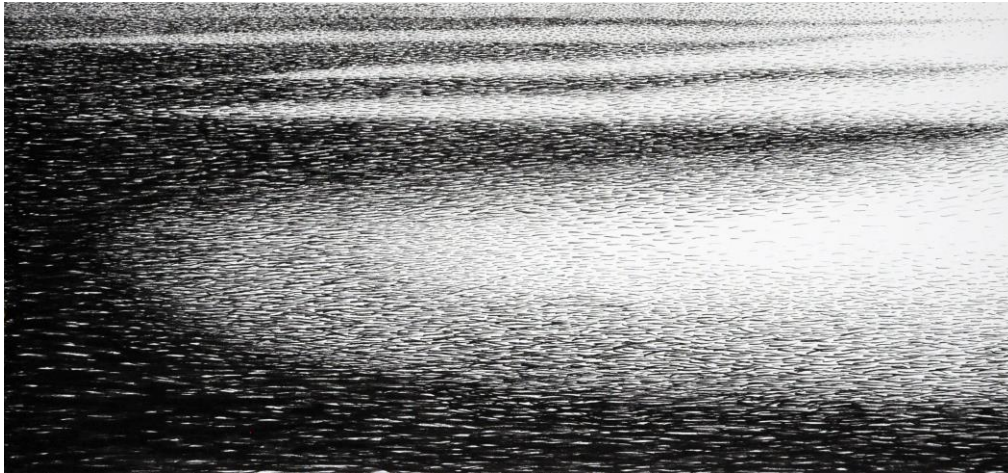

Hij wist al dat hij wel aardig kon tekenen en door het winnen van een aantal prijzen en een enorm verkoopsucces op de beurs realisme was zijn kwaliteit overduidelijk. Al van jongs af aan interesseerde hij zich in de schilderkunst. Na verloop van tijd heeft hij de mogelijkheid aangegrepen om zijn grote passie te

verwezenlijken en als professioneel schilder te gaan werken. Hij naar de Hoge School voor de Kunsten ArtEZ in Arnhem en volgde daar de opleiding "Up graders". Zijn talent, zijn inzet en het werk dat hij maakt ontging ook landelijk bekende Galerieën niet. Zijn werk hing de afgelopen jaren ook op belangrijke kunstbeurzen.

In zijn realistische werk staat het stilleven centraal. Zijn werk roept een verstilde sfeer op en straalt rust uit. Hij gaat ingewikkelde lichtspelingen niet uit de weg en zoekt altijd naar de meest passende oplossing. Zijn onderwerpen worden met de meeste zorg uitgekozen en nauwkeurig uitgewerkt en hebben een strak en modern karakter. In zijn schilderijen is het schilderen van het licht erg belangrijk. Hij gaat ingewikkelde lichtspelingen niet uit de weg en zoekt altijd naar de beste oplossing. Dit wordt met grote precisie bereikt in spiegelingen, weerkaatsingen en schaduwen, die de schilderijen daardoor zo realistisch maken.

“Van Maas en Waal tot de zee”

Donderdag 30 maart t/m zondag 13 april

Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Gerrit van Meurs

Gerrit van Meurs is eigenaar van 'Bleu et Vert'.

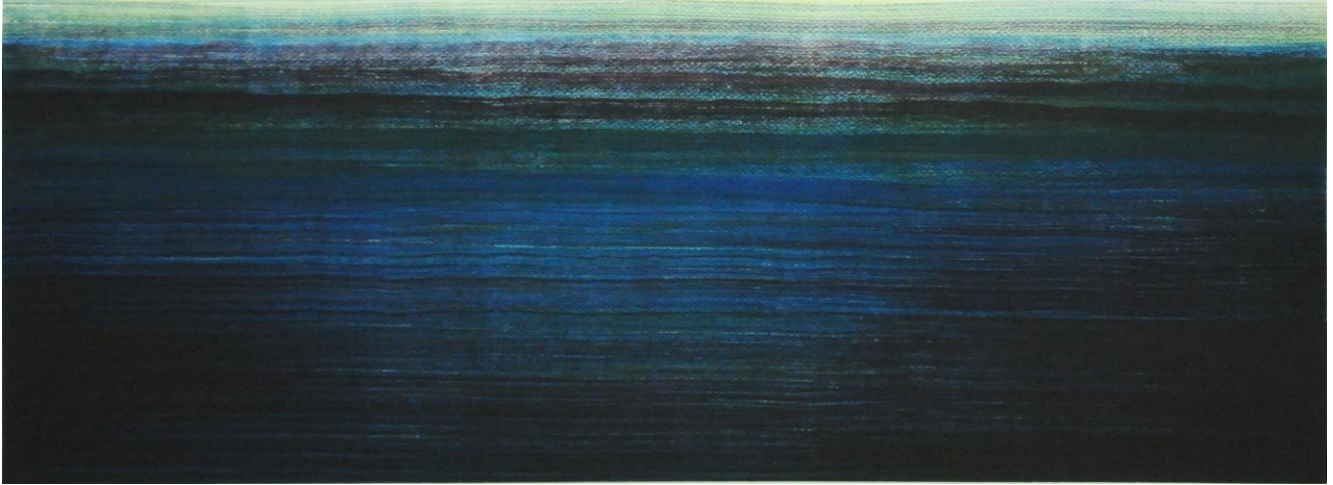
Hiermee organiseert hij cursussen en creatieve vakanties in Frankrijk en Nederland.

Henk de Jong werkt vanaf 2005 voor 'Bleu et Vert' als docent beeldhouwen.

Gerrit zelf geeft de teken-, schilderlessen.

Rond deze tijd van de expositie bestaat 'Bleu et Vert' 30 jaar. Speciaal voor die gelegenheid exposeren Henk de Jong en Gerrit van Meurs voor het eerst samen.

Henk en Gerrit delen hun passie voor kunst, maar ook hun hartstocht voor het lesgeven. Beiden vinden het een uitdaging om iedereen enthousiast te maken voor beeldhouwen en schilderen. Met gedrevenheid, respect en humor hebben zij al veel mensen besmet met dit aangename, creatieve virus.

Jaarlijks vaart 'Bleu et Vert' met de tjalk "De Vlieter" over de Waddenzee. Een week vol wind en wolken, zon en zee, zand en zout. In deze wereld is Gerrits liefde en fascinatie voor water geboren. Hij woont in Wamel (tegenover Tiel) aan de Waaldijk.

„We wandelen graag door de uiterwaarden en langs de rivier. Ik kan uren kijken naar water. Het is altijd in beweging en nooit hetzelfde. Water is alom aanwezig in mijn beeldend werk. Ook heb ik door de jaren heen een uitgebreide collectie foto's gemaakt van water."

Henk de Jong

Henk de Jong maakt portretten in steen, ruw en ongepolijst.

Henk studeerde af in het vak ruimtelijk- plastisch vormgeven aan de Academie voor Beeldende Vorming in Tilburg.

Tot 1990 was hij actief als zelfstandig beeldhouwer en werkte voornamelijk in de materialen steen en/of hout, vaak in series en aan meerdere beelden tegelijk.

In het begin werkte hij vrij abstract, maar gaandeweg kreeg figuratie meer en meer vorm en plaats binnen zijn werk.

Zijn beelden tonen het samengaan van abstractie en figuratie, waarbij mens en dier als verschijningsvormen een belangrijke rol blijven spelen.

Momenteel staat bij hem de mens centraal; koppen met karakter, niet door mooimakerij maar zoekend naar het afwijkende, het pure, het stille, het aandoenlijke.

RIVIERENLAND KLASSIEK

Zondag 19 februari, aanvang 14.30 uur

Entree € 10,- p.p. (incl. koffie en programmaboekje)

Entree € 5,- p.p. voor jongeren van 13 - 18 jaar, Kinderen t/m 12 jaar gratis

Reserveren niet nodig.

Éva Szalai

Rik Hoogendoorn

Isaure Vorstman

Stroomhuis Neerijnen organiseert dit jaar opnieuw een serie schitterende zondagmiddagconcerten. Jonge topmusici treden daarbij voor u op.

Vandaag de tweede aflevering dit jaar, voor u speelt Éva Szalai, piano

prelude: Rik Hoogendoorn, piano

presentatie: Isaure Vorstman

Kijk voor het programma op www.stroomhuisneerijnen.nl/muziek.

Éva Szalai

De in Hongarije geboren pianiste Éva Szalai begon op zevenjarige leeftijd met haar pianostudie.

Al op veertienjarige leeftijd won zij een prijs in de National Piano Competition en trad zij toe tot de beroemde Kodály School in Hongarije.

Daarna studeerde zij aan de Franz Liszt Academie of Music in Budapest en won in die periode verscheidene prijzen en onderscheidingen.

Van 2008 tot 2010 studeerde Éva bij de Russische pianist en professor Dmitri Bashkirov.

In 2011 ontving zij haar Master diploma in Budapest met de hoogst mogelijke onderscheiding.

Sinds 2011 studeert Éva aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

Zij gaf inmiddels recitals en concerten in veel Europese landen en in de Verenigde Staten.

Daarnaast nam zij deel aan verscheidene internationale masterclasses.

Ook werkt zij regelmatig als begeleider van zangers en operakoren.

Éva Szalai spreekt meerdere talen en kan zich inmiddels ook in het Nederlands goed redden.

Zij geeft al jaren pianolessen op ieder niveau en aan iedere leeftijd, van beginners tot conservatoriumstudenten.

Rik Hoogendoorn

Rik Hoogendoorn (17) uit Bruchem begon met het volgen van pianolessen toen hij elf was en schreef twee jaar later zijn eerste eigen compositie.

Sindsdien nam hij deel aan masterclasses en courses van onder anderen concertpianisten als Wibi Soerjadi en Claudine Carmen Roma en docent Martyn van den Hoek van het conservatorium in Wenen.

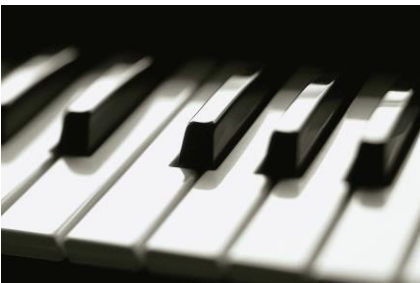
Zijn vaste pianopedagoge is Friederike Ernst uit Zaltbommel.

Soms geeft Rik salon- en huiskamerconcerten. Daarnaast trad hij bijvoorbeeld op in de Gasthuiskapel in zijn woonplaats Zaltbommel, op dezelfde plek en achter dezelfde vleugel waar ooit Frans Liszt speelde. Af en toe maakt hij een uitstapje naar hedendaagse muziek. Zo heeft hij in september met een gelegenhedsformatie op Appelpop in Tiel opgetreden.

Tijdens optredens vertelt hij zijn publiek graag over de achtergronden van de stukken die hij speelt; de gevoelswereld en de betekenis. In Riks eigen werken weerklinkt de echo van componisten uit zijn favoriete muziekperiode: de Romantiek.

Hij verheugt zich om op te mogen treden tijdens de Prelude in het Stroomhuis te Neerijnen.

Rik is geen wonderkind, maar hét bewijs dat je met passie, hard werken en een flinke dosis talent, veel kunt bereiken. Naast pianospelen heeft hij overigens nog een passie: vliegen.

In april van dit jaar behaalde hij, als jongste Nederlander ooit, zijn internationale vliegbrevet. En het zou zo maar kunnen dat hij na het atheneum een vervolgstudie kiest in de luchtvaart. Daarnaast zal de piano altijd een grote passie blijven.

Vrijdag 24 februari, aanvang 20.00 uur

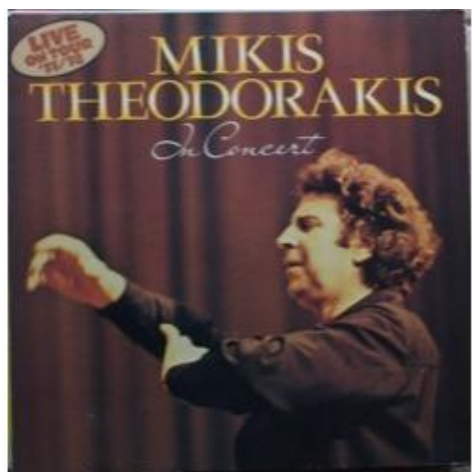
Entree € 10,00 p.p. Reserveren nodig!

Zanger/dichter Peter Goedhart en pianist Erik van der Kroft brengen werken van Mikis Theodorakis en Léo Ferré.

Van Theodorakis brengen zij De Ballad van Mauthausen, het aangrijpende werk dat Theodorakis schreef in 1965 op teksten van Jakovos Kambanéllis.

De wereld van de concentratiekampen vormde de inspiratiebron voor deze beklemmende cyclus.

Als pendant van Theodorakis kozen Goedhart en van der Kroft een aantal liederen van de chansonnier en componist Léo Ferré uit. Peter Goedhart vertaalde er enkele in het Nederlands en brengt de overige in de oorspronkelijke taal. Lichtvoetige chansons als ‘Saint Germain des Prés’, prachtige liefdesliederen als ‘Je t’aime tant’ en het drama van de verloren liefde ‘Avec le temps’.

Léo Ferré (Monaco 1916 – Castellina in Chianti, Italië 1993) was een Frans-Monegaskische dichter, muzikant en schrijver, componist en zanger van chansons. Hij leefde voornamelijk in Monaco en Parijs en aan het einde van zijn leven in Toscane. In Nederland worden zijn nummers onder meer vertolkt door Wende Sijnders.

Tussen de beide muzikale programmaonderdelen leest Peter Goedhart voor uit zijn nieuwe roman 'En over het water het lied', het verhaal van een oudere man die het slagveld van zijn leven overziet.

Erik van der Kroft is in de eerste plaats een jazzpianist, maar hij speelt ook een breed repertoire van sfeervolle en gezellige muziek op voor een avond easy listening.

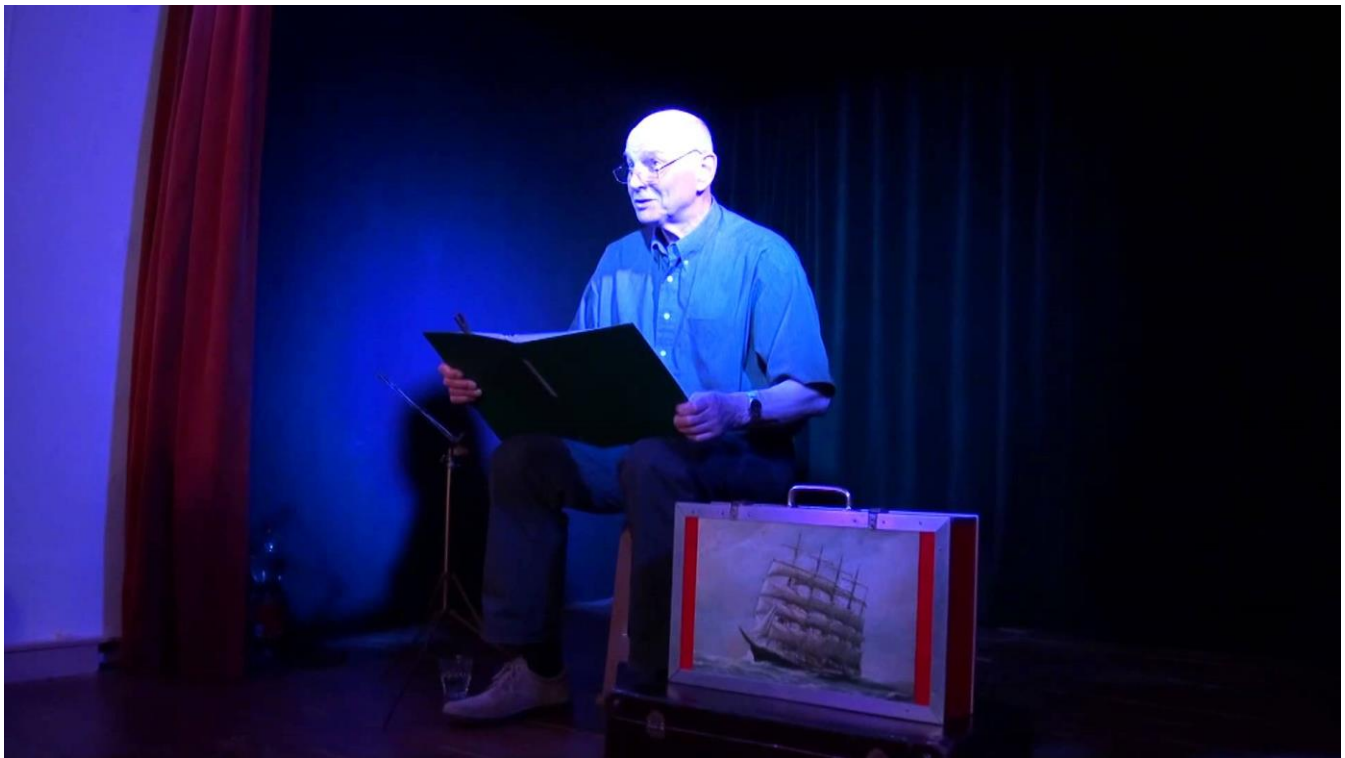
Peter Goedhart

Peter Goedhart werd in Rotterdam geboren (1939).

Geboeid door de zee, de havens en de grote schepen, monsterde hij na de middelbare school aan op de Willem Ruys, het vlaggenschip van de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd.

In 1963 besloot hij zich te bekwamen in de lied- en dichtkunst, en in het componeren van muziek. Zijn passie voor het zeeleven komt op het podium tot uiting in zijn muziek, composities, gedichten en verhalen.

In de zomerse Watermuziekproducties neemt Peter Goedhart zijn toehoorders per schip mee om op diverse pleisterplaatsen in de havens voor hen te zingen en zijn verhalen te vertellen.

Zondagmiddagconcert III- 2017

Zondag 19 maart, aanvang 14.30 uur

Entree € 10,- p.p. (incl. koffie en programmaboekje)

Entree € 5,- p.p. voor jongeren van 13 - 18 jaar, Kinderen t/m 12 jaar gratis

Reserveren niet nodig.

“het STROOMHUIS” organiseert ook dit jaar een serie schitterende zondagmiddagconcerten.

Jonge topmusici treden daarbij voor u op.

We zijn nu bezig met onze nieuwe concertserie 2017.

Het vast opnieuw verrassende programma wordt later bekend gemaakt.

Kijk op www.stroomhuisneerijnen.nl/muziek

“The Great War”

Woensdag 15 februari, aanvang 14.00 uur

Entree € 12,50 inclusief koffie/thee

Reserveren niet nodig!

Pierre van der Schaaf vertelt over de invloed van de Eerste

Wereldoorlog op en de relatie met de wereld van de muziek en de

beeldende kunst. Pierre, met oude wortels in Tiel, houdt zich graag

bezig met muziek en geschiedenis.

‘De Groote Oorlog’ zoals hij door de Vlamingen wordt genoemd,

heeft duidelijk zijn sporen nagelaten op de verschillende

kunstdisciplines.

In de aanloop naar WO I kende het enthousiasme bij velen geen

grenzen. Veel beeldende kunstenaars en componisten vertaalden hun

patriotisme in scheppingen die hun landgenoten moesten enthousiasmeren tot actieve

deelname. Maar de oorlog was niet, zoals verwacht, binnen een paar maanden afgelopen.

Velen, waaronder tal van beeldende kunstenaars, werden direct met de gruwelijke

werkelijkheid van de oorlog geconfronteerd en dat leidde er toe dat zij, en een aantal

componisten, hun ervaringen en gevoelens neerlegden in hun scheppingen.

De vrienden en toonaangevende schilders August Macke en Franz Marc sneuvelden relatief

snel en Otto Dix veranderde in zijn werk van een patriot tot een uiterst kritische geest. Hij

legde, net als bijvoorbeeld Meidner, Grosz en Beckmann de verschrikkingen confronterend

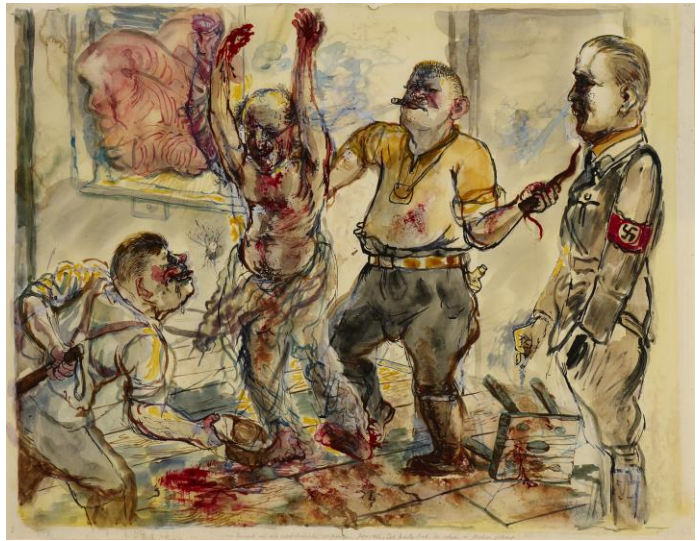
vast. Käthe Kollwitz verloor een zoon in de Eerste Wereldoorlog (en een kleinzoon in de

Tweede): zij getuigt met haar Monument ‘Treurende Ouders’ van het leed dat moeders (en

vaders) ondervonden (en nog steeds op veel plaatsen in de wereld ondervinden).

Ludwig Meidner,

George Grosz

Componist Maurice Ravel richtte in zijn Tombeau de Couperin een monument in klanken op ter nagedachtenis van gesneuvelde vrienden. In Engeland werden kunstenaars niet alleen ingezet als promotiemiddel en makers van camouflage's maar ook als makers van protheses voor hen die vooral aan het gezicht verminkt waren geraakt. Aan de oorlogsinvaliditeit van Paul Wittgenstein, die zijn rechterarm verloor, hebben wij verschillende 'pianoconcerten voor de

linkerhand' te danken waaronder dat van Ravel.

De lezing, met veel beeld en geluid, wordt afgesloten met de 'Last Post' die sinds 1928 (met uitzondering van 1940 - 1944) iedere avond om 20 uur door leden van de Vrijwilliger Brandweer van Ieper wordt geblazen in de Menenpoort.

Kunstlezing door Lisette le Blanc

“Schilderkunst uit het hart van de Renaissance”

“Cinquecento”

Vrijdag 10 maart,
Aanvang 20.00 uur

Entree € 12,50 inclusief koffie/thee.
Reserveren nodig!

Er is van 12 februari tot 18 juni 2017 een tentoonstelling in het Rijksmuseum Twenthe over de belangrijkste periode in de kunstgeschiedenis, de Renaissance.

Lisette le Blanc die in Italië gewoond en gestudeerd heeft, geeft over de Renaissance een lezing in het Stroomhuis.

RIJKS
museum
TWENTHE

Werken van beroemde Italiaanse meesters worden getoond, zoals Rafaël, Titiaan en Bellini.

Ook objecten uit de Romeinse Oudheid en gebruiksvoorwerpen uit de zestiende eeuw zullen te zien zijn.

'Cinquecento' (afkorting van millecinquecento) is de benaming binnen de Italiaanse kunstgeschiedenis voor de Italiaanse Renaissance die in de 16e eeuw heeft plaatsgevonden. Dit betreft de Italiaanse kunst, muziek, architectuur en literatuur.

De mecenas (rijke mensen die veel geld staken in kunst) waren toen de pausen.

Vooraf het individualisme van de kunstenaar is belangrijk.

Deze periode volgt op het 'quattrocento', (veertienhonderd) die plaatsvond in de vijftiende eeuw in Florence.

Rafaël

Titiaan

Bellini

De expositie in Enschede is een unieke kans om de Renaissance in Nederland te bewonderen.

Rafaël, Titiaan, Bellini: niet eerder waren in Nederland zoveel Italiaanse meesters te zien.

'Van een tentoonstelling als deze kun je als museum alleen maar dromen', aldus Arnoud Odding, directeur van RMT. Deze tentoonstelling is een primeur voor Nederland.

Het grootste deel van de in Enschede getoonde werken is afkomstig uit de Pinacoteca Tosio Martinengo in het Italiaanse Brescia.

Dit museum, dat over een ongekend omvangrijke collectie kunstenaars uit de Noord-Italiaanse Renaissance beschikt, is de komende jaren gesloten in verband met een verbouwing.

Behalve in Enschede zijn werken uit het museum de komende tijd ook in Warschau en Helsinki te zien.

“Kruiswegstatie van Jan Toorop” kunstlezing door Lisette le Blanc

Woensdag 12 april, aanvang 14.00 uur

Entree € 12,50 inclusief koffie/thee.

Reserveren nodig!

Een bijzondere kruiswegstatie bevindt zich in de Sint Bernulphuskerk te Oosterbeek, gemaakt door de veelzijdige kunstenaar Jan Toorop (1858 – 1928).

Zijn opleiding genoot hij aan de Academie voor Beeldende Kunst te Amsterdam, waar hij bevriend raakte met Jan Veth en Antoon Derkinderen.

Toorop ontwikkelde zich tot een van de belangrijkste kunstenaars van het symbolisme. Na zijn overgang tot het katholicisme in 1905 kwam hij tot zijn bekende lineair realisme in een religieus Art Nouveau stijl.

In 1916 kreeg hij de opdracht voor de kruisweg in Oosterbeek, die in de vorm van veertien staties na drie jaar werd ingewijd.

Bijzonder aan dit werk is dat Toorop veel inwoners van Oosterbeek model liet staan.

In de lezing zet Lisette Le Blanc uiteen hoe de Kruisweg past binnen het oeuvre van de kunstenaar.

Uitgelicht

Tekenen. Ik was vergeten hoe fijn het is.

De laatste jaren schilderde ik, meestal menselijke figuren en met mijn opleiding modetekenen kwam ik daar goed mee weg. Tot ik eens een schilderij wilde maken van een vrouw met een vogel in de hand. Vrouw lukte me wel maar die vogel niet. Waardoor het schilderij niet werd wat ik in mijn hoofd had.

Toevallig ontmoette ik in die tijd tijdens de kunst4-daagse Corine Raaymakers. In haar atelier Wishes in Gorinchem geeft ze teken en schilderlessen. Ze beloofde me toen dat ze me zou kunnen leren om een vogeltje te schilderen. Eenmaal op les bij Corinne besloot ik om niet gelijk te gaan schilderen maar eerst de tekenopleiding te volgen. Dit houdt in dat je in je eigen tempo een heel boekwerk aan opdrachten maakt. Ondanks mijn ervaring leer ik veel, vooral om goed te kijken.

Grappig was dat ik thuis niet tekende, alleen op les. Pas na ongeveer twee jaar pakte ik thuis het potlood om eens serieus te tekenen, uiteraard werden dit vogeltjes. Het musje heb ik durven schilderen met acrylverf.

Dit schilderij hangt nu bij Galerie de Smederij in Leerdam. Dit is een hele leuke laagdrempelige galerie van Cilja Zuyderwijk waar ze kralen, sieraden en glaswerk naar eigen ontwerp verkoopt. Daarnaast geeft ze ruimte aan andere kunstenaars en creatieveling.

Voor de show van het Leerdams kunstcollectief in het museum van Gorinchem had ik een kleine collectie jeans recycle kleding gemaakt. Al enige tijd mag ik deze kleding te koop aan bieden bij Cilja en inmiddels dus ook schilderijen.

Inmiddels ben ik aardig op weg met de tekenopleiding en zal ik daarna bij Corine ongetwijfeld heel veel gaan leren over schilderen en hoewel ik het tekenen nog lang niet zat ben verheug ik me daar zeer op.

Het eerste werk word natuurlijk een vogeltje maar dan nu met olieverf!

Atelier "Wishes" / Corine Raaymakers / Merwe Donk 44 / 4207XB Gorinchem

Telefoon: 06 4137 30 55 / www.atelier-wishes.nl

Complete Tekeningopleiding / Schilderlessen met Aquarel, Olie en Acrylverf.

Voor volwassen en kinderen.

Lessen zijn te volgen op :

Dinsdag van 9.00 tot 11.00 uur en van 20.00 tot 22.00 uur

Woensdag van 9.00 tot 11.00 uur en van 19.30 tot 21.30 uur

Voor kinderen zijn er 2 cursussen per seizoen.

Galerie de Smederij / Hoogstraat 41 / 4141BB Leerdam / Telefoon: 0345 63 24 81

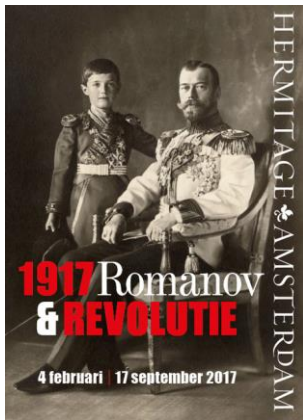
Openingstijden : Woensdag tot en met zaterdag van 13.00 tot 17.00 uur.

Ditske exposeert met haar tekeningen mei/juni/juli 2017 bij de Poort van West in Leerdam.

4 februari – 17 september 2017

Honderd jaar na het uitbreken van de Russische Revolutie opent de Hermitage Amsterdam in februari 2017 de tentoonstelling 1917.

Romanovs & Revolutie. Het einde van een monarchie.

Met meer dan 250 objecten, afkomstig uit de Hermitage

St.-Petersburg, het Russisch Staatsarchief in Moskou en het Artillerie

Museum in St.-Petersburg, heeft deze tentoonstelling exclusiviteit

voor West-Europa.

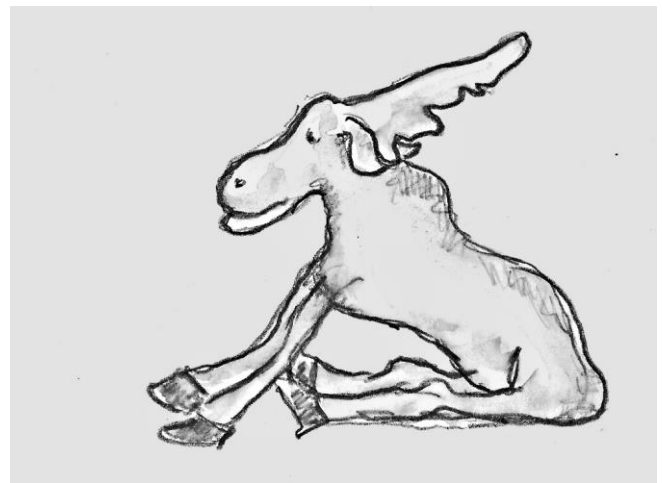
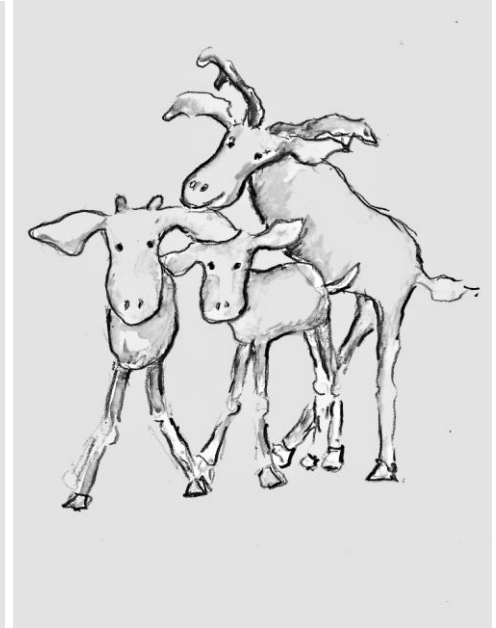
Films, foto's, schilderijen, toegepaste kunst en historische documenten vertellen het indrukwekkende en aangrijpende verhaal van het mondaine St.-Petersburg en de bloeiende kunst aan het begin van de twintigste eeuw, het tsarenpaar Nicolaas II en Alexandra en de explosieve politieke en sociale omstandigheden tijdens hun regering. Het publiek ervaart in woord en beeld hoe de keuzes en beslissingen van de tsaar de revolutie en het einde van 300 jaar Romanovs in Rusland onafwendbaar maakten. Heel nabij komen de laatste levensjaren van het tsarengezin, tot aan hun moord. 1917: hét kantelpunt in de Russische geschiedenis. De laatste tsaar en de revolutie, een eeuw later exclusief in Amsterdam.

Tot de topstukken van de tentoonstelling behoren kledingstukken en portretten van het tsarenpaar, speelgoed en tekeningen van hun kinderen, de acte van abdicatie van Nicolaas, kunstwerken uit Ruslands 'zilveren eeuw', diverse Fabergé-objekten en een van de moordwapens.

www.hermitage.nl

Kedichemse Arita Keijts Korevaar is een bezig bijtje. Ze geeft cursussen, maakt prachtige botanische tekeningen en verbouwt wijn. Geen alledaagse combinatie.

“Het was mijn grote wens een boek te illustreren” zegt Arita.” Alleen schrijven lukt me niet zo goed. Gelukkig ben ik een schrijver tegengekomen, die een tekenaar zocht “.

Zodoende zijn we ons boek gaan maken. De schrijver is Ariena Ruwaard. Het zijn levendige, luchtige en grappige illustraties geworden.

Verder ben ik samen met onze zonen bezig met een prentenboek. Ook dit wordt een leuk, luchtig en grappig boek met een verrassende levensles.

Kedichemse wijn is populair.

Wijnranken aan de Lingedijk

Met onze wijnen gaat het prima. De wijngaard wordt steeds volwassener en de smaak van de wijnen rijper en mooier. Vooral de notenport is mateloos populair. Hoewel de witte wijn uit 2013 er ook zeker mag zijn. Mooi vol, droog en licht muskaatachtig van smaak.

Tijdens een wijnproeverij bij Galerie “Karel” in Gorinchem eerder dit jaar lieten de bezoekers zich de wijn goed smaken.

Kijk ook op: www.familie-keijts.nl

Syndion zoekt vrijwilliger voor het atelier!

De missie van Syndion is om deskundige en betrokken ondersteuning op maat te bieden, door en voor bijzondere mensen, zodat mensen met een handicap zelf invulling kunnen geven aan hun leven en kunnen meedoen in de samenleving. Hierbij werken wij met zelfstandige teams waar kwalitatief verantwoorde ondersteuning en zeggenschap uitgangspunten zijn voor de zorg aan cliënten. Ook vrijwilligers zijn van enorme toegevoegde waarde in het realiseren van datgene wat belangrijk is voor mensen met een handicap.

Ons atelier Outsider Art in Leerdam zoekt een creatieve vrijwilliger. Ben je een kunstliefhebber? en Heb je affiniteit met onze doelgroep? Dan zijn wij op zoek naar jou!

Locatie:

Op deze dagbesteding locatie in Leerdam werken cliënten met een verstandelijke/psychische beperking op maandag, dinsdag en donderdag. Het maken van kunst staat centraal: tekenen, schilderen, papier-maché en mozaïek. De gemaakte werken kunnen worden verkocht of geëxposeerd.

Werkzaamheden:

Het geven van workshops behoort tot de mogelijkheden. De vrijwilliger ondersteunt bij diverse klusjes, zoals: knippen van tegels voor het mozaïekwerk, papier opspannen, helpen bij het onderhoud van de gebruiksmaterialen.

De cliënten worden door de vrijwilliger ondersteund bij hun werkzaamheden (tekenen, schilderen, papier-maché en mozaïek). Daarbij is het prettig als de vrijwilliger kan ondersteunen bij de voorbereiding van exposities en tentoonstellingen.

Werkdagen en tijden:

In overleg een dagdeel (9.00–12.00u of 12.30–15.30u) op maandag of donderdag.

Voor wat, hoort wat:

Dat vrijwilligerswerk onverplicht en onbetaald is, betekent niet dat er geen waardering tegenover dient te staan. Syndion vindt het belangrijk haar vrijwilligers te waarderen voor hun inzet, om hiermee de vrijwilligers te motiveren en te binden aan de organisatie. Waardering bestaat niet alleen uit een vergoeding en het geven van attenties, zoals een kerstpakket, maar ook uit scholing, zodat de vrijwilliger zich kan ontwikkelen, en het betrekken van de vrijwilligers bij Syndion door het bieden van informatie en zeggenschap.

Meer informatie en sollicitatie:

Spreekt deze vrijwilligersvacature je aan?

Wij horen graag wat je wensen en mogelijkheden zijn.

Syndion hanteert de procedure dat nieuwe vrijwilligers bij aanstelling een Verklaring Omtrent het Gedrag dienen te overleggen (De kosten hiervoor worden door ons aan je vergoed.)

Adres: Tiendweg 62a 4142 EL Leerdam

Telefoon: 06 – 20 11 25 95

Mail: atelierleerdam@syndion.nl of I.Geraerts@Syndion.nl

Aanwezig: maandag, dinsdag, donderdag

“ Gespot door KUNSTstof “

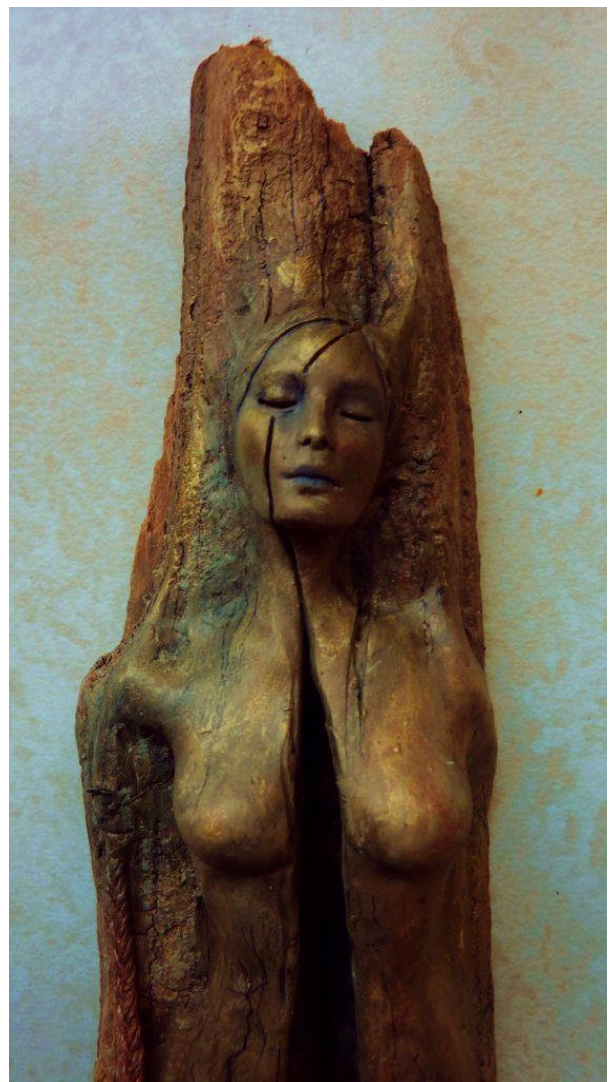
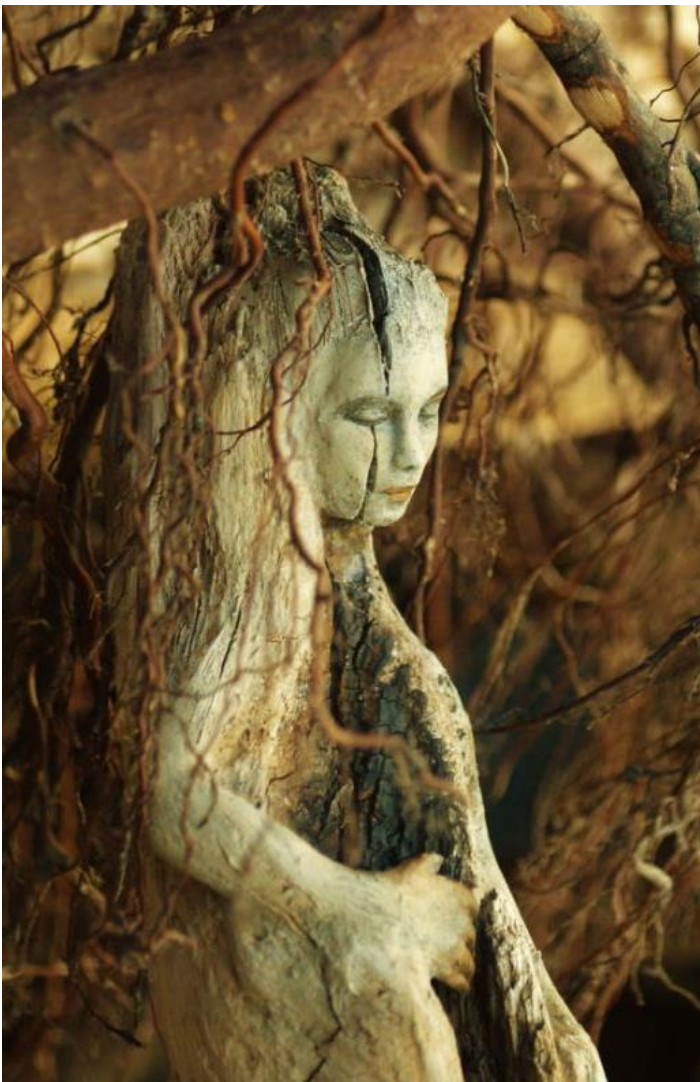
Betoverende beelden van Debra Bernier

Debra Bernier is een buitengewone kunstenaar uit Victoria, Canada. Ze maakt gebruik van natuurlijke materialen, zoals drijfhout, klei en schelpen om betoverende beelden te creëren. Deze stukken vertegenwoordigen de geesten van de natuur als menselijk fusing samen met het natuurlijke materiaal. Als je met drijfhout werkt, begin je nooit met een leeg doek. Elk stuk drijfhout is al een uniek sculptuur, gemaakt door de liefkozingen van de golven en wind.

De beeldhouwster is geïnspireerd door haar liefde voor wat het meest heilig in de wereld – kinderen, dieren, natuur. “De afgewerkte stukken zijn een weerspiegeling van niet alleen mijn leven, mijn familie en kinderen, maar van een eeuwige, heilige verbinding we allemaal delen met de natuur”, zegt ze.

Debra was verliefd op het strand en de natuur uit de kindertijd en ze is nog steeds blij en dankbaar dat ze in staat is om deze liefde en haar kunst te delen met mensen. “Het kleine meisje in mij is nog steeds gefascineerd door de vormen in hout, de zon sprankelende op het water, gladde, grijze stenen, en zoute zeewier. Eenvoud brengt mij meer geluk dan complexiteit. Ik hoop dit te delen met anderen.

Kijk voor meer moois op : <https://www.youtube.com/watch?v=A9z8ProJKN8>

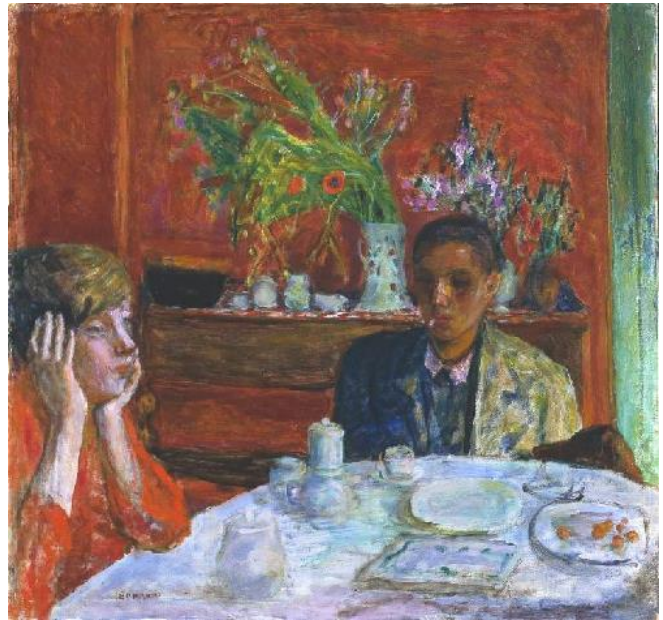

“zelfportret”, Pierre Bonnard

Bonnard heeft zich nooit willen meten met de rest van de wereld en is daarom moeilijk bij een stijl in te delen. Naast schilderen, illustreerde hij regelmatig voor bladen en heeft ook nog eens een gebrandschilderd raam gemaakt. Je zal in zijn werk nooit gewelddadigheid terugvinden. Bonnard keek met genoeg naar de kleine dingen van het leven, en zette dat ook om naar zijn werk. Hij schilderde veel straatscènes uit Parijs of landschappen uit Zuid-Frankrijk achter een gevulde ontbijttafel.

"Large dining room overlooking the garden"

"De ontbijttafel"

Pierre Bonnard

Typische Bonnard-onderwerpen na 1903 zijn interieurs met vrouwen bezig aan hun toilet en stilleven. Bonnard wordt om zijn iriserende atmosfeer wel de laatste impressionist genoemd. Zijn werkwijze verschilde daar echter wezenlijk van.

Terwijl impressionisten een indruk van een ogenblik weergaven kon Bonnard soms jaren aan een compositie werken en wijzigen.

Een stille introverte man die van kleine dingen kon genieten

Bonnard werd geboren op 13 oktober 1867 en overleed in 1947.

"Dressing for the ball"

Pierre Bonnard volgt een rechtenstudie aan de Sorbonne in Parijs en een kunstopleiding aan de Ecole des Beaux-Arts en vervolgens aan de Académie Julian.

Aan de Académie Julian leerde hij kunstenaars kennen die hem bekend maken met het werk van o.a. Paul Gauguin. Dit leidde in 1888 tot een ontmoeting van beiden in Pont-Aven. Naast die van Gauguin onderging hij sterk de invloed van de toen recentelijk in Europa bekend geworden Japanse kleurenhoutsnedes.

"Het terras bij Vernonnet"

Pierre Bonnard opent in 1890 samen met Edouard Vuillard en Maurice Denis zijn eigen atelier. Ook richten zij met Sérusier de kunstgroep Les Nabis op, die pleit voor symbolistische en anti-naturalistische ideeën. Beide kunstenaars waren teleurgesteld door het impressionisme en bewonderden het werk van Gauguin, Cézanne en de Japanse kunst; vooral het laatste is nog te zien in de werken van Bonnard. Van 1891 tot 1905 zal hij exposeren op de Salon des Independants. Rond deze tijd schilderde Pierre Bonnard een reeks schilderijen waarin het leven in Parijs centraal stond.

"Stilleven met appels"

Bonnard was een stille introverte man die leefde in afzondering, samen met Marthe de Meligny waarmee hij zijn leven vanaf zijn 25e tot aan zijn dood deelde.

In 1925 zijn zij, zonder dat zelfs zijn familie het wist, in alle stilte getrouwd.

Zijn eerste posters verschijnen en hij maakt kennis met Toulouse de Lautrec waarmee hij tot de grondvesters van de moderne affiche kunst behoorde.

In 1896 heeft hij zijn eerste solotentoonstelling in de Galerie van Durand-Ruel welke schilderijen, posters en litho's omvatte.

Symboliek moet wijken ten gunste van de kleurencompositie

Op het gebied van de schilderkunst wist hij bepaalde elementen van het impressionisme om te zetten in een volstrekt eigen schilderkunstige taal. Bij hem moet nu de symboliek wijken ten gunste van de kleurencompositie. Ook zijn persoonlijk gekozen beelduitsneden hebben een heel bijzondere intimiteit.

“le déjeuner Paris”

Dit intiemisme, waarvan Bonnard de voornaamste exponent werd, komt duidelijk naar voren in zijn naakten en in zijn weergave van het interieur. Tot 1910 verwerkt hij invloeden van Manet en uit de eerste periode van Cézanne, en ook daardoor is hij een van de voornaamste neo-impressionisten.

Tussen 1905 en 1911 bracht Pierre Bonnard onder meer een bezoek aan Nederland, Engeland, Spanje, Italië en Noord-Afrika.

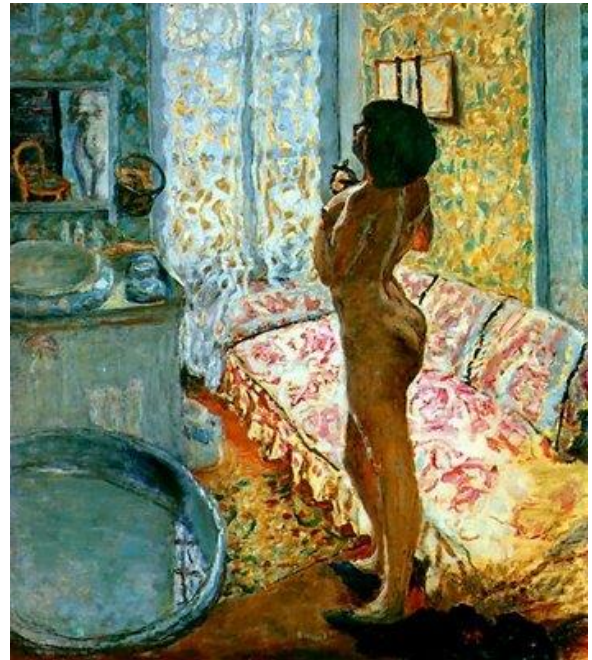
In 1906 geeft Bonnard les aan de Academie Ranson. Zijn beroemde werk 'Naakt in tegenlicht' schilderde Bonnard in 1908. In 1909 maakt Bonnard langdurige reizen naar Zuid Frankrijk waar hij zich vanaf 1925 definitief vestigt. In 1930 vestigt hij zich in het rustige Le Cannet.

“stilleven met Mimosa”

Hij produceerde in deze periode een aantal bijzondere, zeer minutieus samengesteld werken. Die doeken toonden bijzondere kwaliteiten, die de fantasieën van de Surrealisten, de kleuren van de Fauves en de verschillende gezichtspunten van de Kubisten deden verbleken. In zijn latere werk worden zijn vergezichten steeds vaker vanuit een ruimte bekeken, door een raam of door een deur, met ergens in het landschap een menselijke figuur verborgen opgesteld. Bijzonder zijn ook zijn "scènes uit een huwelijk", met naaktportretten van Marthe en zelfportretten die hij maakt terwijl hij naar zichzelf kijkt in de badkamerspiegel.

Van Marthe schilderde Bonnard meer dan 350 naaktportretten, veelal in badkamerscènes. Het zijn portretten van het leven van Bonnard en Marthe, van het ouder wordende paar.

"Naakt in tegenlicht"

"Misia"

"Interieur 1913"

Bonnard museum

Medio 2011 opende in Le Cannet in een gerenoveerde belle époque-woning een museum met werken van de kunstschilder.

Het huis baadt in uitzonderlijk veel daglicht met uitzicht op de Middellandse Zee.

Het museum herbergt voorlopig een 150 tal werken waaronder een 15-tal schilderijen, tekeningen, schetsen, beelden en foto's.

Bonnard met kat

"ice palace"

Voor een impressie van Bonnard's werk : <https://www.youtube.com/watch?v=GIKuopZH3UI>

Een kennismaking met de Leerdamse fotografe Marieke Berkelaar.

Ik ben Marieke Berkelaar, 32 jaar, geboren en getogen Leerdamse en naast fotograaf werkzaam als Grafisch Vormgever.

3 jaar geleden zette ik mijn eerste stappen in de mysterieuze wereld van de urbex fotografie.

Door middel van fotografie wil ik een klein stukje geschiedenis tot leven brengen.

Je loopt er misschien wel een paar keer per dag langs zonder het te beseffen. Verlaten en vervallen gebouwen.

Gebouwen waar ooit bedrijvigheid heerste. Waar mensen woonden, werkten of hun God aanriepen. Gebouwen die soms de indruk wekken dat zij van het ene op het andere moment verlaten zijn.

De stilte heerst er nu maar ook het vermoeden van verhalen, die getuigen van een lange en boeiende geschiedenis.

In gedachten zie ik de pauzerende fabrieksarbeiders. Mijnwerkers met de sigaret achteloos tussen de lippen. Lachende mensen aan de keukentafel. Mensen die zonder hun persoonlijke bezittingen vertrokken zijn om welke reden dan ook.

Op de kaptafel de favoriete kleur Chanel lipstick van de vrouw des huizes. Een verjaardagscadeau of had ze hem voor zichzelf gekocht?

In de locker de laskap en stofjas van de arbeider die net voor het sluiten van de fabriek vierde dat hij 25 jaar in dienst was.

Eind dit jaar mag ik mijn werk exposeren in Stadspodium Go.

Kom een kijkje nemen en laat mij u meenemen naar mijn "Geheimen naar Gisteren".

www.mjbphotography.nl / www.facebook.com/MjBUrbex

“René Jules Lalique, edelsmid én glaskunstenaar “ (1860 – 1945)

Deel 2

door Sylvia Bosch

In de vorige editie van Kunststof magazine lieten we u een aantal sieraden zien die door Lalique zijn ontworpen. Veel van zijn juwelen maakte hij in opdracht voor bijvoorbeeld actrice Sarah Bernard.

Lalique maakte sieraden en glas objecten die qua vorm zijn gebaseerd op onder meer vrouwen, pauwen, libellen, bloemen en slangen.

Flora, fauna en de vrouwelijke vormen zijn dé grote inspiratiebronnen van de art nouveaux. Later ging Lalique zich toeleggen op parfumflacons vazen en glasobjecten.

Tussen François Coty, die een bekende apotheker was in Parijs, en Lalique kwam een zakelijke relatie tot stand die leidde tot één van Laliqes eerste parfumflacons: "Ambre Antique" (1906).

Coty had eerst alleen gevraagd om de naametiquetten te ontwerpen, maar Lalique wilde het volledige flesje ontwerpen.

In 1909 was de flacon-industrie van Lalique zo groot dat hij zijn eigen glasfabriek opende in Combs-la-Ville.

Lalique heeft ook parfumflacons ontworpen voor het huis Worth, dat zijn grootste cliënt werd. Eén van de flacons, Dans la Nuit, omvat het parfum met zijn mysterieuze blauwe kleur als een koele koude mist die over het geurende water zweeft. Het doet denken aan oude Grieks-Romeinse geurflacons die zeker in de smaak gevallen zouden zijn in de voorafgaande neoclassicistische periode. Alhoewel het flesje gemaakt is in 1920, doet het denken aan een ontwerp die het midden houdt tussen de art-deco periode en het neoclassicisme.

De invloed van het japonisme had ook zijn invloed op enkele ontwerpen, zoals Le Corail Rouge, (voor Farvil, c. 1925) en Muguet (c. 1930). Het laatste ontwerp was zodanig moeilijk om uit te voeren, omwille van de driedimensionale uitwerking van lelietjes-van-dalen, dat er daarna een nieuw ontwerp is gekomen: Clairfontaine (c. 1930). Het Muguet-flacon was een glashelder eenvoudig flesje, maar de stop was als een boeket lelietjes-van dalen die het parfum opslurpten. De Clairfontaine-flacon had vele gelijkenissen met het vorige maar had een vlakke stop. Deze techniek zou later veel gebruikt worden voor andere flesjes: Bochon, Cassis, Bochon fleurs de pommier, Leur Ames (D'Orsay).

LALIQUE

Lalique heeft verder een of meerdere flacons ontworpen voor d'Herraud, Forvil, Grése, Molinard, Jay Thorpe, Arys, Corday, Morabito, Raphael, Godet, Vigny, Haubigant, Roger et Gallet en Gres.

Op het hoogtepunt had de fabriek van Lalique in Wingen-sur-Moder meer dan 600 werknemers in dienst. Na zijn dood in 1945 bracht zijn zoon Marc Lalique de productie van de fabriek, die tijdens de Tweede Wereldoorlog gesloten was, weer op gang.

In de volgende editie van Kunststof Magazine een indruk van de prachtige glasobjecten en vazen van meester glaskunstenaar én edelsmid René Lalique.

*“ De winter inspireerde weinig componisten,
maar sommigen wel tot de mooiste muziek! “*

door Rob Witteveen

In vervolg op de lange reeks klassieke muziek over de (vier) jaargetijden binnen één meerdelige compositie leest u hieronder de eerste in een serie over klassieke muziek, waarin slechts één enkel jaargetijde in tonen wordt gevangen. Het ligt voor de hand om met de lente te beginnen, maar gezien het tijdstip van verschijnen van deze Kunststof lijkt ondergetekende de winter toch meer gepast.

Het zal niet verwonderen dat de lente en de zomer veel componisten het meest inspireerden tot prachtige, sfeervolle en vaak beschrijvende muziek, en daar bestaan dan ook verreweg de meeste composities van. De herfst en de winter komen er verhoudingsgewijs bekaaid van af, maar dat betreft alleen de hoeveelheid composities. Inhoudelijk en kwalitatief doen deze winterse stukken niet voor (de) andere onder.

Russische winterdromen

Pièce de résistance, en chronologisch de eerste compositie in het korte rijtje winterse orkeststukken, is de Symfonie Nr. 1 van Pjotr (Peter) Iljitsj Tsjaikofsky (ik spel het maar op z'n Nederlands).

Deze beroemdste Russische componist is eigenlijk half Frans (Franse moeder) en voor zijn Russische collega's, zoals Balakirev, Borodin, Cui, Moussorgsky en Rimsky-Korsakov (gezamenlijk 'Het Machtige Hoopje' genoemd), was hij dan ook 'te westers'. Wij westerlingen ervaren zijn muziek echter als heftig en melancholiek Russisch.

Tsjaikofsky (1840–1893) behoort tot de hoog-romantiek, als tijdgenoot van Brahms, Dvorak, Grieg, Saint-Saëns, Bizet en Verdi. Voor mij persoonlijk is hij de componist die me tot de klassieke muziek bracht (Overture 1812) en ik noem hem altijd de 'vader van de melodie'. Niemand die zoveel mooie melodieën kon bedenken, zo ook in zijn symfonische eersteling 'Winterdromen' (op de lp- en cd-hoezen vaak 'Winter Dreams' of 'Winter Reveries' getiteld).

Achter de samowaar

Tsjaikofsky was in alle opzichten een overgevoelig mens, snel uit het lood geslagen door kritiek van zijn vroegere muziekleraren aan wie hij zijn symfonie-concept voorlegde. Gelukkig was hij nét zelfbewust genoeg om hun adviezen voor veranderingen dan wel eerst over te nemen maar uiteindelijk echter weer te verwerpen. 'Winterdromen' is dus toch een heuse en pure Tsjaikofsky geworden: melodius, melancholiek, heftig en rytmisch, kleurrijk en vol dynamiek en contrasten. Op zijn 26ste toonde Pjotr al zijn buitengewone aanleg voor instrumentatie en orkestratie.

Tsjaikofsky woonde bij zijn mentor Nicolai Rubinstein in, een beroemde concertpianist en muziekdocent, maar ook een feestganger en druktemaker. In diens huis werd het Pjotr teveel met die onrust, en hij week uit naar een rustig café waar je achter de samowaar niet boven je

Nicolai Rubinstein

theewater uit raakte. Daar is dan ook het grootste deel van z'n eerste symfonie ontstaan. Je hoort de kroeg sfeer er niet in terug, integendeel, het klinkt allemaal naar winterse wijdse verten, zoals je die juist in Rusland verwacht. De symfonie bestaat zoals gebruikelijk uit vier delen, waarvan de eerste twee een 'winterse' titel dragen, maar het is geen verhalende of beschrijvende muziek geworden, geen 'programmasymfonie' dus.

Land van mist en nevel

'Dagdromen tijdens een winterreis' heet deel één, dat subtiel begint met een gespreid bedje van tremolo's in de strijkers, waarboven een ijle fluitmelodie zweeft, en waarop een fagot commentaar levert. Tsjaikofsky's gevoel voor chromatiek wordt in deze vroege symfonie al ruimschoots aan de dag gelegd. Het is toegankelijke muziek en prikkelt de fantasie van de luisteraar. Deel twee heet 'O, land van mist en nevel'

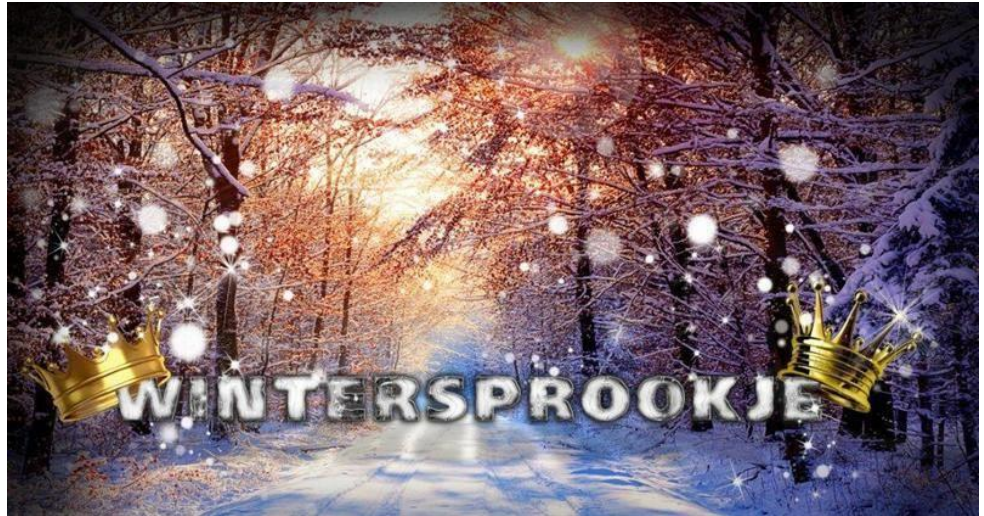
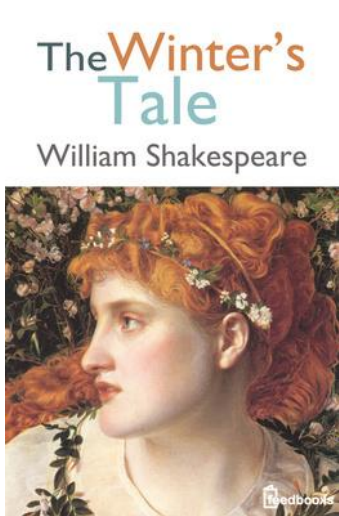

en geeft je een gevoel van immense landschappelijke ruimtelijkheid en desolate eenzaamheid, mede door die solitaire hobomelodie uit de Russische volksmuziek waarin heel even 'Stenka Rasin' wordt geciteerd.

Deel drie (zonder titel) wijst vooruit op de prachtige melodieuze walsen die Tsjaikofsky later zo graag in zijn beroemde balletten stopte.

Even vergeten we de winter, omdat we ons in een Russisch paleis vol wervelende dansparen wanen. Deel vier (zonder titel, maar wel met de beklemmende duiding 'andante lugubre') brengt ons weer de ijzig koude buitenlucht in, waar een Russische volksmelodie breed wordt uitgemeten, voordat opzwevende ritmes ermee aan de haal gaan. Je danst je warm in de felle kou, zo lijkt het, met in gedachten beelden van kozakkendansen (de beroemde hurkdansen). De première vond plaats in 1868 te Moskou.

Wintersprookje van Shakespeare

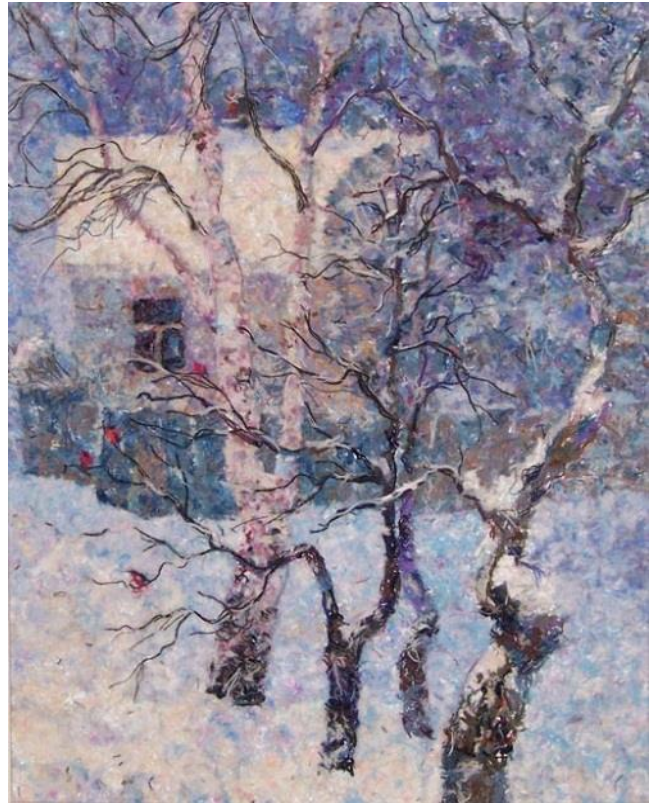

Andere winterse werken zijn vaak kortere stukken voor symfonie-orkest van uiteenlopende componisten. Soms zijn het korte stukken voor piano, waarvan later dan weer een orkestversie is gemaakt. Er is duidelijk verschil in muziekstukken die de winterse sfeer schilderen, en stukken die letterlijk over sneeuwpret (wandelen, sleetje rijden) of ijsvermaak (schaatsen) gaan. De Tsjechische componist Josef Suk (1874–1935) en de Zweedse componist Lars-Erik Larsson (1908–1986) lieten zich inspireren door de romance 'A Winter's Tale' ('Een Wintersprookje') van William Shakespeare. Suk (schoonzoon van Dvorak) componeerde een symfonisch gedicht (verhalend orkeststuk) en Larsson maakte er toneelmuziek van.

Een andere Zweedse laat-romanticus, Wilhelm Stenhammer (1871–1927), componeerde een rapsodie 'Midvinter' (met slotkoor) als tegenhanger van de beroemde 'Midzomer' rapsodie van zijn collega, land- en tijdgenoot Hugo Alfvèn.

Het gaat hier nog steeds om sfeermuziek, haast decoratieve muziek, terwijl hierna nog wat stukken worden genoemd die de menselijke activiteiten tijdens de winter in noten duiden. Frederick Delius (Engeland, 1862–1934), specialist in lente- en zomermuziek, schreef 'Winter Night' waarin met een paardenslede een tocht in het donker wordt gemaakt. Dit stuk is bekend geworden als 'Sleigh Ride' en je hoort inderdaad de belletjes rinkelen.

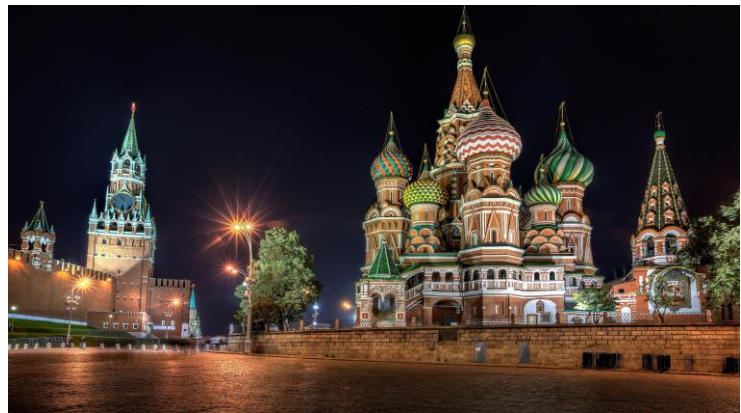
Muzikaal sneeuw- en ijsvermaak

Zijn exacte leeftijdgenoot Claude Debussy (Frankrijk, 1862–1918) schreef voor piano-solo het wervelende 'Snowflakes are dancing' ('Dansende sneeuwvlokken') uit 'Children's Corner' en 'Des pas sur la neige' ('Voetstappen in de sneeuw') uit 'Préludes' (boek 1); van beide stukken bestaat ook een orkestversie. Aarzelend hoor je stapvoets de laarzen knerpen door de sneeuw, prachtig in noten vertolkt! De Elzasser Emile Waldteufel (1837–1915) werd bekend om zijn 'Les Patineurs' ('De Schaatsenrijders'), één van

zijn vele walsen waarop inderdaad wel door schaatsers werd 'gedanst'.

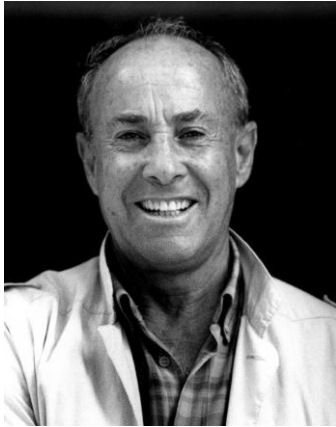
Tot slot iets heel anders: Franz Schubert (1797–1828) schreef ‘Die Winterreise’ op teksten van Wilhelm Müller, een cyclus voor bariton en piano uit 1828 met 24 liederen over verlangen, dood, uitzichtloosheid en de barre kou van de winter. Brrr!

Kortom, de winter heeft wel degelijk menig componist geïnspireerd tot prachtige en tijdloze muziek, echter niet in de volle breedte en ook niet in talloze composities. Maar in ieder geval genoeg om er een heel artikel aan te wijden. Bij deze dus.

Rob Witteveen, Leerdam, op een vorstelijke januaridag in 2017.

Bezoek je, zoals wij recent deden, het Canarische eiland Lanzarote dan tref je over het hele eiland de sporen aan van kunstenaar César Manrique die heel duidelijk zijn stempel op dit dorre, droge en vulkanische eiland heeft gedrukt. Het is te danken aan deze man dat Lanzarote tegenwoordig een redelijk welvarend eiland is, terwijl het tegelijkertijd veel van zijn oorspronkelijke charme en schoonheid heeft weten te behouden.

Wie was deze man, die er in slaagde een heel eiland naar zijn hand te zetten en te behoeden voor de negatieve gevolgen van het massatoerisme waar de andere Canarische eilanden voor een belangrijk deel onder gebukt gaan?

César Manrique (1919–1992) groeit op in Lanzarote en studeert een aantal jaren architectuur op het naburige eiland Tenerife. Hij wordt daar een beetje als ‘boertje van buiten’ gezien, een student afkomstig van een van de armste Canarische eilanden waar de tijd lijkt stil te staan. Manrique studeert verder aan de kunstacademie in Madrid en vertrekt in 1964 naar New York waar hij diverse belangrijke schilders leert kennen, o.a. Pollock en Warhol. Hij heeft er succes als schilder en heeft er enkele exposities.

Toch blijft zijn geboortegrond trekken en in 1966 keert Manrique terug naar Lanzarote. Hij is dan vastbesloten om zich in te zetten voor het behoud van de natuur en de traditionele bouw op het eiland en tegelijk aan de buitenwereld te laten zien hoe bijzonder zijn geboorte-eiland is. Hij beseft terdege dat het opkomende toerisme een zegen kan zijn voor zijn eiland waar de werkgelegenheid uiterst schaars is.

Om te beginnen ontwerpt en bouwt hij voor zichzelf een huis in en rond een vijftal lavabelen in het midden van het eiland. Een bijzonder huis, in harmonie met de omringende natuur, waar hij zijn eigen kunst laat zien en ook die van bevriende schilders als Picasso, Miró en anderen.

Op de volgende pagina staan drie foto's van dit moeilijk te fotograferen huis.

de tuin met muurschildering van Manrique

een stukje ondergronds interieur

raam waar de lava letterlijk naar binnen stroomt

Vervolgens zet hij een beweging in gang om Lanzarote te behoeden voor de uitwassen van het opkomende massatoerisme. Met behulp van vrienden in de Cabildo (de eilandraad) zorgt hij ervoor voor dat hoogbouw op het eiland wordt geweerd, de lage dorps huisjes voornamelijk wit worden geschilderd met groene en blauwe accenten en er geen reclameborden komen te staan langs de wegen.

Tegelijkertijd zorgt hij voor een aantal toeristische trekpleisters.

Hij legt een fraaie cactustuin aan (Jardin de Cactus), ontwerpt een architectonisch fraai uitzichtpunt in het noorden van het eiland (Mirador del Rio) en maakt een half ondergronds lavagrottenstelsel geschikt voor bezoekers.

Op diverse rotondes op het eiland komen sculpturen te staan die door hem zijn ontworpen en vaak op ludieke manieren gebruik maken van de altijd aanwezige eilandwind.

Mede door zijn tussenkomst wordt een deel van het vulkaangebied in het zuidwesten een nationaal park (het Timanfaya Nationaal Park) waar alleen één enkele route gereden mag worden met een excursiebus, zodat het omringende landschap ongeschonden blijft. Wel komt er bij de parkeerplaats in het park een restaurant van zijn ontwerp dat fraai opgaat in het omringende lavalandschap.

vulkaanlandschap met restaurant

Manrique overlijdt in 1992 en na zijn dood wordt de Fundación César Manrique opgericht. Deze stichting zonder winstoogmerk zet zich in voor het behoud van Manriques kunst en blijft zijn lavabellenhuis openstellen voor bezoekers. Ook zorgt de Fundación er voor dat Manriques richtlijnen voor de landschappelijke omgeving nog steeds worden nagevolgd, al zijn er inmiddels toch wel een paar fors hogere hotels en appartementencomplexen verschenen op het eiland, naar verluid illegaal.

Maar de dorpjes blinken nog steeds fris wit tussen de lava, Manriques windobjecten bewegen in de wind en de boeren en wijnbouwers op het eiland kunnen rekenen op steun van zijn stichting. Een erfenis om trots op te zijn.

“ Bijzondere Kringloop & rommelmarkt vondsten “

Deze rubriek gaat over fascinerende zaken die men kan aantreffen op een rommelmarkt of in de Kringloopwinkel.

Heb jij ook voor een zacht prijsje iets bijzonders op de kop getikt ? laat het ons weten en mail een foto met verhaal naar sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

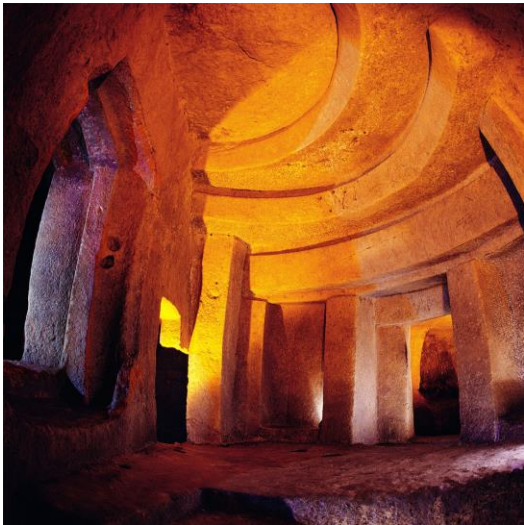
7000 jaar oude slapende oermoeder van Malta

Dit beeldje is heel klein en niet echt kostbaar. Ik betaalde er 1 euro voor bij de Kringloop. Maar het verhaal er achter is wel heel bijzonder.

Het beeldje van deze oer moeder werd gevonden in een mysterieuze ruimte uit de prehistorie die zich onder de grond (Hypogeum is Latijn voor 'onderaards') van het stadje Paola in Malta bevindt. Waarvoor en hoe het bouwwerk exact gebruikt werd, is niet helemaal bekend. Gezien de grote hoeveelheid beenderen die er gevonden werd, zal het in elk geval als grafruimte dienst gedaan hebben. Waarschijnlijk diende het bouwwerk daarnaast als tempel. Archeologen wereldwijd kennen geen andere constructies die lijken op het Hypogeum.

De bouw van het Hypogeum

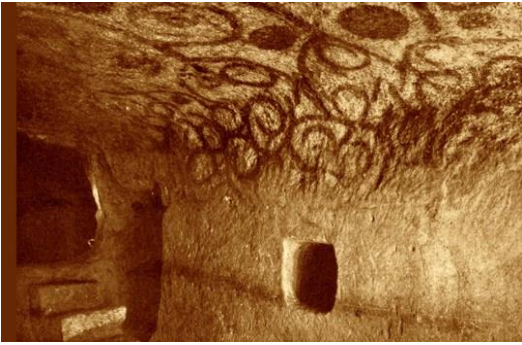

De grafkelders werden voor het eerst in het jaar 1899 ontdekt, toen een metselaar de fundamenten voor het stadhuis van Paola legde en daarbij op de grafkelders stuitte. Uit angst dat de vondst gezeur met de autoriteiten zou opleveren en de bouw zou ophouden, werd besloten het stil te houden. Drie jaar later, in 1902, werd de ruimte opnieuw ontdekt, toen er een waterput werd aangelegd. Wederom poogde men de vondst stil te houden.

Men gebruikte de grot om er bouwafval in te dumpen. Maar één van de bouwvakkers praatte zijn mond voorbij in de kroeg.

Er wordt aangenomen dat de ruimte vanaf ongeveer 2500 jaar v. Chr. werd gebruikt als begraafplaats voor de doden

De grafkamers werden daarvoor met primitieve middelen, zoals vuistbijlen en messen gemaakt van vuursteen, uitgegraven. Waarschijnlijk wisten de bouwers daarbij exact wat ze gingen bouwen en hoe ze dat gingen doen. Ze waren dus in staat iets te ontwerpen.

Dat is erg opmerkelijk voor een constructie uit die tijd, want het Hypogeum is de enige door mensen gemaakte ondergrondse constructie uit de bronstijd ter wereld. Naarmate de tijd vorderde, werden de grafruimten te klein en werd het complex verschillende malen uitgebreid. Hierdoor ontstond een labyrint met een oppervlakte van 500 vierkante meter (binnen een gebied van 25 bij 35 meter) en werd de ruimte drie verdiepingen en bijna 11 meter diep. Op de plafonds werden okerkleurige motieven aangebracht en er zijn allerlei nisjes die al dan niet een bijzondere bestemming hadden. Bij elkaar werden er de stoffelijke resten van ongeveer 7.000 mensen begraven. Aangezien het Hypogeum meer dan duizend jaar in gebruik is geweest, werden er dus slechts zeven mensen per jaar ter aarde besteld. De kans is dus groot dat alleen belangrijke mensen hier terecht kwamen. Uiteindelijk werd een onderaardse dodenstad gevormd.

De vondst van het Hypogeum op zich was al uniek, maar er werden ook veel bezittingen van de overledenen gevonden. Met name het aardewerk dat tijdens de opgravingen werd aangetroffen is van belang. Ook werden er amuletten en andere sieraden gevonden. Eén van de belangrijkste vondsten die gedaan werd, was een aardewerken beeldje dat 'the sleeping lady' wordt genoemd. Dit is een beeldje van een vrouw met flinke baar heupen die op een bankje ligt. Men neemt aan dat ze ligt te slapen, maar aannemelijk kan ook zijn dat ze dood is of dat ze ligt te mediteren.

Dit beeldje is tegenwoordig te bezichtigen in het archeologisch museum van Valletta.

Mocht je ooit Malta bezoeken, dan is het een bijzondere ervaring om rond te dolen in de grotten waar deze oermoeder al duizenden jaren vereerd werd.

Het Hypogeum is als een luikje waardoor je terug in de tijd kunt kijken.

Wegens onderhoudswerkzaamheden is het Hypogeum in 2017 het hele jaar gesloten.

Het Hal Saflieni Hypogeum staat sinds 1980 op de werelderfgoedlijst van UNESCO.

<http://heritagemalta.org/museums-sites/hal-saflieni-hypogeum/>

“ Vrienden/vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief “

KUNST EN CULTUUR

Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief krijgt geen subsidie.

Daarom is uw steun voor ons van levensbelang.

Voor 10 euro per jaar bent u onze vriend of vriendin.

Uw bijdrage stelt ons in staat om ook in de toekomst kunstprojecten te organiseren.

Uw bijdrage kunt u overmaken op:

Bankrekeningnummer : NL82 RABO 0167 1774 00

Ten name van : St. Leerdams Kunstenaars Collectief

Onder vermelding van : Vriend/vriendin 2017 LKC

Kent u mensen die KUNSTstof-magazine ook willen ontvangen op hun PC ?

Mail de redactie. Wij willen ons lezerspubliek graag uitbreiden.

Kopij voor de volgende KUNSTstof-magazine s.v.p inleveren voor 1 april 2017

Website Leerdams Kunstenaars Collectief

KUNSTstof-magazine is ook te zien op de website www.leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wellicht kunt u vrienden en/of kennissen hierop attenderen!

Tot het volgende KUNSTstof-magazine, half april.

Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper